

Drömmar och mardrömmar

Sommaren 2010 dog min unga avelshona Olga som jag hade fött upp för hand. Jag var helt förkrossad och beslöt att ta en paus från kattaveln.

Jag insåg att jag egentligen hade haft en himla tur mina första 20 år som uppfödare. Lättsamma förlossningar, bra kattmammor, friska och långlivade katter. Men förr eller senare drabbas alla kattuppfödare – och 2010 var det tydligen min tur.

Nåväl, tiden gick och jag kände att jag ville återuppleva den planering, förväntan och alla underbara stunder som avel också innebär. Men nu stod jag utan fertila katter att gå vidare med.

Lyckligtvis fick jag tillfälle att köpa en dotter efter Rexa Revoltea ur Siris sista kull. Lilla Alice växte upp till en synnerligen stilig dam. En snygg hane med "nytt blod" importerades åt henne från Italien. Nu 2014 var det äntligen dags för kattungar igen!

Men det blir inte alltid som man tänkt sig... Alice har drabbats av en okänd sjukdom och alla avelsdrömmar får ligga på is ytterligare något/några år.

Kristin

Fågelfångaren Alice med en fink.

Över ett år...

...var det sen jag skrev ihop förra numret av Nytt från Nekayahs. Till stor del förstås för att det var snart fem år sedan min förra kull föddes. När man har kattungar finns det mycket att berätta om! Och de nya kattungeköparna hör ofta av sig med rapporter.

Sedan kommer vardagen. Dagarna går sin stilla lunk, även om jag ofta påminner mig om vilken tur jag har som får dela mitt liv med dessa underbara och underhållande katter! Och gläder mig åt alla sympatiska abbyvännar som jag har lärt känna genom min hobby.

Sommaren 2014 präglades av sol och lata dagar på landet. De två "tanterna" Siri och Nelly tog det

mestadels lugnt. Även om Nelly av gammal vana var tvungen att dräpa oskyldiga små djur varje dag. Alice slipade också på sina jägartalanger. Fast lika skicklig som Nelly tror jag aldrig att Alice blir.

Det enda orosmolnet har i sommar varit ett par nykomlingar som gjorde livet surt för mina katter. Det var två välmående katter som av okänd orsak försökte jaga bort mina katter och flytta in i mitt hus. De låg på altanen, glodde in och attackerade både tanterna och Alice. Ett ovanligt beteende bland huskatter på landet. Vanligen undviker "bonnkatter" slagsmål när det finns utrymme för egna revir. Jag hoppas att dessa fräcka stadskatter (?) lär sig vett och etikett innan nästa sommar.

Grönsaker är också gott, tycker Nelly.

Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå.
Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från
alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se

Susanne berättar om GIC S*Nekayahs Rexa Revoltea:

Hon följer mig nästan i allt jag gör i hemmet. Hon övervakar morgontoaletten, matlagningen, städningen, jobbet vid datorn, bokläsningen, och vid TV-tittandet ligger hon givetvis i mitt knä. På natten sover hon ibland vid mina fötter, ibland i soffan i vardagsrummet, men på morgonkvisten när hon hör att jag börjar vakna till kommer hon som ett skott för att hälsa mig välkommen till en ny dag.

Rhea och Rossi

Min stiliga hankatt Rossi, är nu ett och ett halvt år gammal. Han är fortfarande en busig slyngel, men nyligen fick han träna upp sig i även andra talanger. Han har parat sig med Rhea som också bor hos Susanne. Det blir hans första kull.

När det blir abbyggar hemma hos mig nästa gång står skrivet i stjärnorna. Tur att jag ändå snart kan besöka spralliga kattungar och deras mysiga föräldrar hos Susanne.

Rheas mage är redan tjock och kullen beräknas födas vid årsskiftet!

Besök gärna Susannes hemsida:
www.rheablues.se

Foto: Susanne Tiger

Conrad har lämnat oss

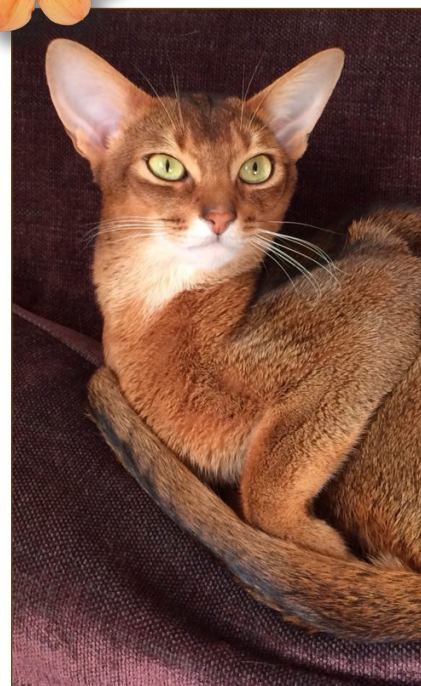
Vi måste med stor sorg i hjärtat berätta att vår kärna Conrad har fått gå till sista vilan nu. Vi tröstar oss med alla fina minnen och allt han fick vara med och uppleva med oss under drygt 15 års tid, och att han inte lider mera. Allt gick lugnt och stillsamt.

Vi hade en till sorg i somras också då vår hund Scott fick cancer, bara 9 år blev han. Conrad sörjde honom i två veckor då han inte kom till oss, inte ens tittade på oss. Efter ett tag skaffade vi en till Beagle. Conrad lärde sig tycka om honom också och ville alltid bli slickad i öronen och vara i närheten av Jack, och han kom ofta och la sig i soffan när Jack låg där.

Conrad var en stor personlighet med mycket pondus och integritet och han valde vem som fick kela med honom. Vi kallade honom på kul ibland för Egon. Vi har bara, att tacka honom för alla fina och roliga år vi har haft tillsammans. Abessiniern är en underbar ras. Skulle det av någon anledning bli en katt till så tror vi att det skulle bli av samma ras som "Conke".

Kramar från
Henrik och Monika Åkerström

Susanne berättar om Ch IT*Solarian Voyager:

Allra bäst tycker han om kokt kyckling. Han har oftast åsikter om tajmingen på serveringen, vanligtvis tycker han att maten serveras ALLdeles för långsamt och uttrycker det genom att nafsar mig i fingrarna medan jag skedar upp maten i matskålen.

Förutom mina tillkortakommanden som servitris är jag i hans ögon en tämligen medelmåttig entertainer. Det busas alldeles för lite enligt Rossi. Några futtiga lekrundor per kväll är ju inte mycket att skriva hem om, menar han.

Läs mer om Conrad i NfN nr 27 från 2013.

Dante i Boden

Han fyller 9 år, men det är ingenting som man märker. Dante är en frisk och pigg katt, han har någon slags foderallergi, och vi har prövat oss fram en period för att hitta rätt mat. Annars så är han piggelin.

Han och Ego möter en alltid vid dörren då man kommer hem, och Dante är den som är först att tigga kel av alla gäster.

Dante och Ego fungerar bra ihop, de kan både mysa och leka och även ibland slåss. Dock har Dante stora problem med vår lilla stödhemskatt, vilket inte verkar bli bättre utan snarare sämre. Det är lite tråkigt för oss alla, och eftersom matte haft tankar på att köpa en katt till så känns det nu lite osäkert.

Vi har i sommar/höst flyttat till hus och planerar nu att bygga en kattgård till våren så att de kan få vara mer ute och lite fritt. I huset har vi en kamin som katterna älskar! Att ligga framför kaminen på fårskinnnet eller i klösträdet är Dantes favoritplatser. Och vi har en källare i vårt hus, som är jättespännande! Det är lika spännande varje gång som de får gå ner dit

Att katter älskar kartonger vet ju alla, och Dante lika så. Hur liten den än är så får han plats och kan ligga där i timmar. Att ligga vid matte i soffan är också bra, men där är det endast en plats som passar honom.

Vad gäller lek så är han rätt enformig, det finns bara en enda vippa som gäller oavsett hur många olika sorter matte har köpt. Men denna supervippa kan han leka med länge och dreglar friskt på den då han gärna går och drar omkring på den. Dante är den katt som har stenkoll på diskbänken, finns det något där så hittar han det, även om det bara är ett vattenglas så har han varit och smakat på det.

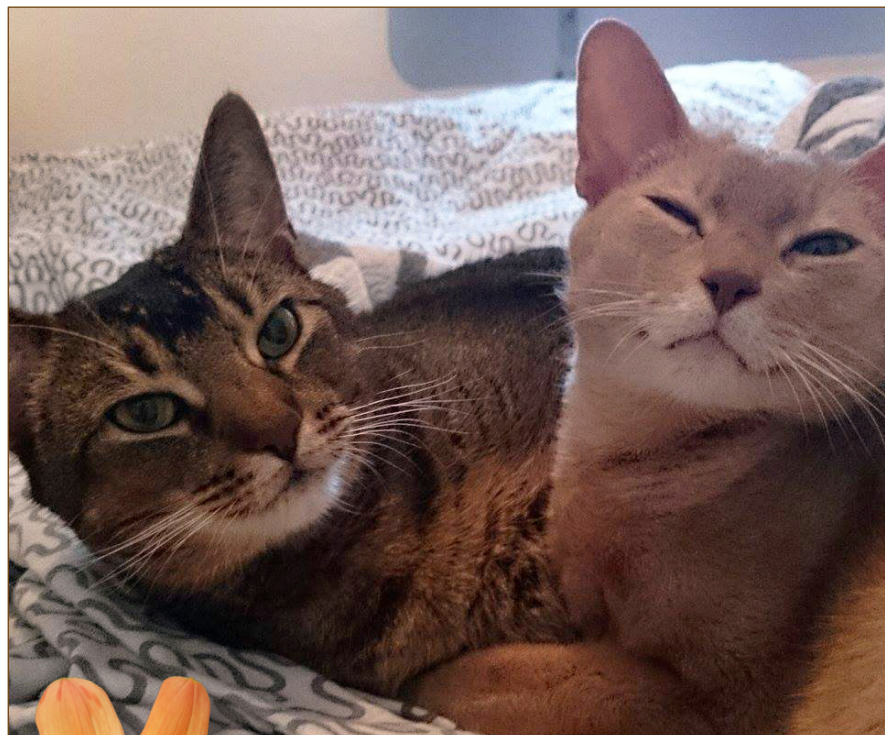
Linda

Dante har den ovanliga färgen fawn, den enda abyn ur min avel med den färgen. Än så länge.

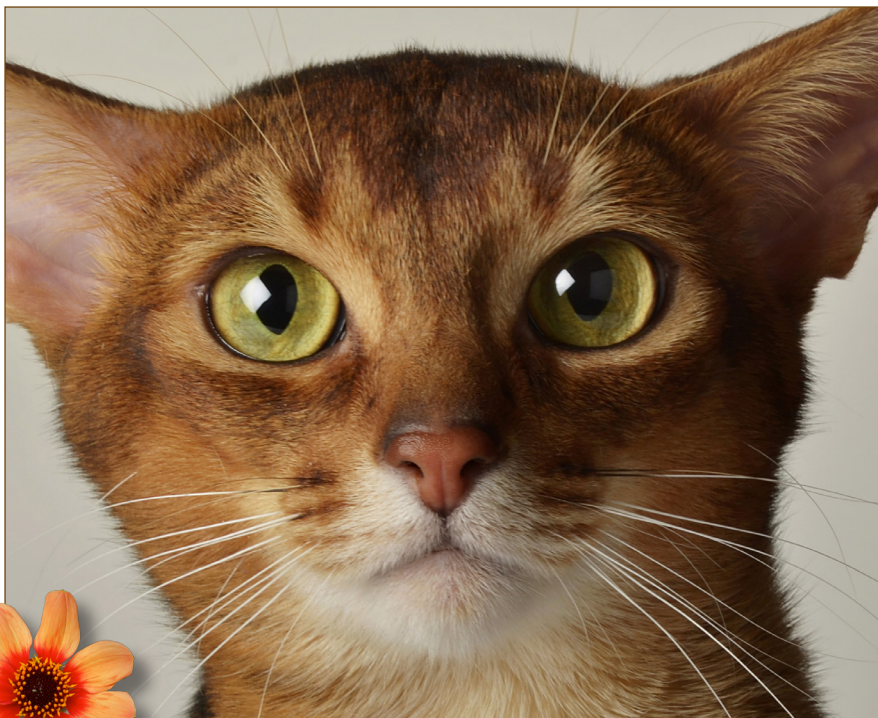
Alla foton av matte Linda Björkman.

Viltfärgade Ego är en halvabessinier.

Liksom sin mamma Siri är Dante väldigt förtjust i små, trånga sovplatser.

Rossi fotograferad på Kattens Dag 2014 av Amanda Abrahamsson.

För vem passar en abessinier?

Helen and Sidney Denham dedicated their delightful book, "Child of the Gods", to their own Aby, Tia Maria, "Without whose help this would have been written in half the time but without whose inspiration it would not have been written at all".

That is the Abyssinian: involved in everything, chasing pens and typewriter keys, opening doors, retrieving toys, testing food with a delicately poised paw, and above

all, butting heads with their besotted owners in a way few other domestic cats ever do. If you want a cat to sit in front of the fire, independent, self-possessed, ignoring everyone and everything, the Abyssinian is not for you.

But if you want a real pal who will love you exclusively and to distraction, rush towards you with an extraordinary trill of greeting when you come in and refuse to leave you alone, then chose no other.

Nyopererad Siri

Min älskade Siri fyllde nyligen 11 år. Bortsett från sina tandproblem är hon en pigg och busig kattedam i god form utan ålderstecken.

Tidigare i höst upptäckte jag dock en ny knölig sak under hennes mage. Juvertumörer är tyvärr ganska vanliga hos katter och bör tas bort så snart man hittar dem. Därför har Siri nu en renrakad mage och två fina, läkta ärr att visa upp. Magen är så varm, mjuk och mysig att jag kan ana vad spynxägarna menar när de talar om hur det känns att kela med en nakenkatt.

Siri mår utmärkt och cystorna var av en ofarlig sort. Skönt!

SISTA ORDET

Kattproduktion eller kattuppfödning? Vad är skillnaden?

När jag gick PawAcademys G3-kurs kom vi in djupare på frågor om vad kattavel egentligen innebär och vilket stort ansvar vi som föder upp raskatter har.

De flesta – även undertecknad – halkar nog in i den här världen mer eller mindre av en slump. Men hur man sedan går vidare varierar...

Man kan gå med i en kattklubb, lära känna erfarna uppfödare, läsa böcker, gå studiecirkel, besöka utställningar, lära sig kritisk granskning och pussla sig fram till ett avelsmål.

Eller så kan man ragga tag i första bästa hankatt på t ex facebook. Viktigast blir då att hanen inte bor för långt bort. Om katterna lämpar sig för avel, vilka kvaliteter och brister de har och hur man gör ett långsiktigt urval är mindre viktigt. Ansvar

för rasen som helhet, genpool och framtida bevarande saknas.

På internet avslöjas idag ofta en häpnadsväckande okunskap.

- Avel är ett långsiktigt arbete, det pågår över flera generationer.
- Aveln har ett fast mål, man strävar efter en förbättring av någon eller några egenskaper.
- Syftet är att förbättra en hel ras eller population, inte bara enstaka exceptionella individer.

Kristin